



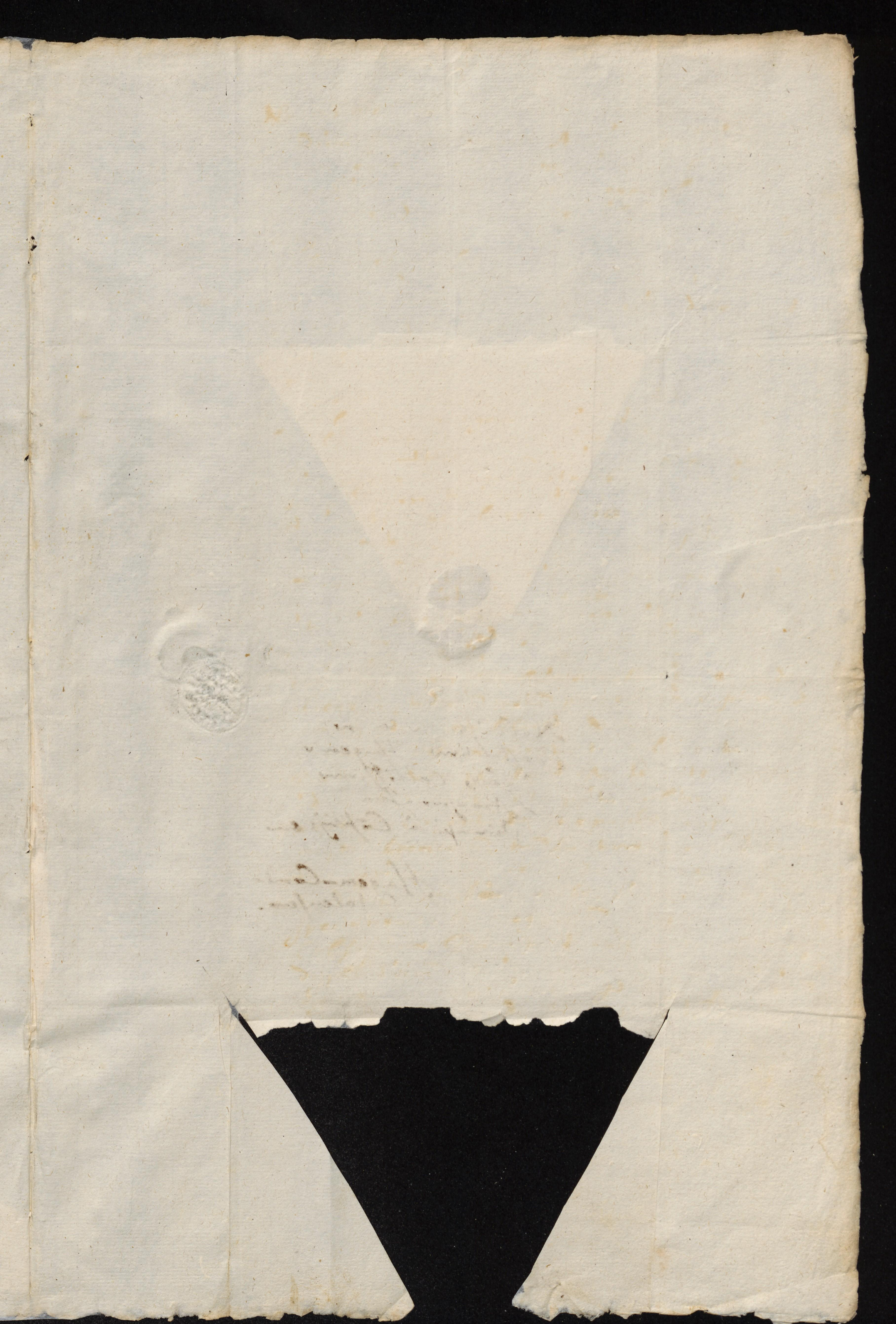
Nobilissime vir,

Diu felicia invicti Aranjionensium Principis castra sequens, mihi contra verborum barbariem confligendum fuit. Eius opera exemplar mitto. Et jam ante duos menses, vel ultra, missem, nisi oblitisset, quid scirem in castris non esse verborum negotium, sed consilio et manu rem geri. Vbi veri intellexi de Celsissimi Principis reditu, ac panter tuo, non ultra hoc officium meum differendum existimavi. Vbi inspexeris, metus ne displiceat, quod iterum magis curam dictionis vestem, quam rerum carnem ac nervos: contra quam ab Alexandrino Clemente, atq; alijs, principi vides. Sed enim putavi, si in literatura agello huiusmodi semina spargere, facilius postea in animis inventutis succrescere posse, germen eruditionis ac virtutis. Nuper pro poetatis tuis, ingenio cum quibus certantibus, gratias tibi libentem tuum Epigramma Brimoni, idq; coram, verbis duntaxat. Id mihi iterum per literas facio. Ac cum Viridapor nostrum vides, scias me non tam stupida esse, ut nesciam, quantum Grammaticae cedit divinae Poesi: tantum nostrum laborem tui assurgere oportere: Sed eo me solor, quod cum literata Rep. comparata sit, ubi cum bene constituta civitate: ubi non omnes clarescere possunt, sed ipsis etiam proleterijs ac capite consis esse solent. Et fortasse alia brevi sequentur, quae magis se humo tollant: et quidem non aliena à Indiorum tuorum parte non infima. Siquidem iam exundi cepit labor de Natura ac Constitutione Poeticae. Eius excipient tres libri de arte Poetica. Nempe aliud est de arte agere: aliud arte tradere. Ut patet, ultimus in hoc genere labor erit de temperibus, simplicibus Poeticis, tum Graecorum, tum Latinorum. Vides me non proferat cessare. Is qui Latine literas tradet, mihi est in manibus, invenis magnum expectationis. Panegyricum scripsi, eumque Celsissimo Principi dicavimus. Spero non displiceat. Simili opera vel consilio tui erant, quae si iures. Id nisi agerentur erit.

Amselredami. III Kal. Decēbris.

Tua nobilitati
 addictissimus
 Ger. Jo. Vossius.

Hug. 37.



Nobilissimus vir,
Constantinus Huygenius,
Equit^{us} Cellissimus
Arausiorum
Principi à Capitijs ea

Hagem-Comi-
tatensem.

ALVIMATADES ad Zulichemi Dominum
Calceger ante fui, nunc sum Coprianus: at idem
Si fatear culpam, calvus ero *Fiacus*.

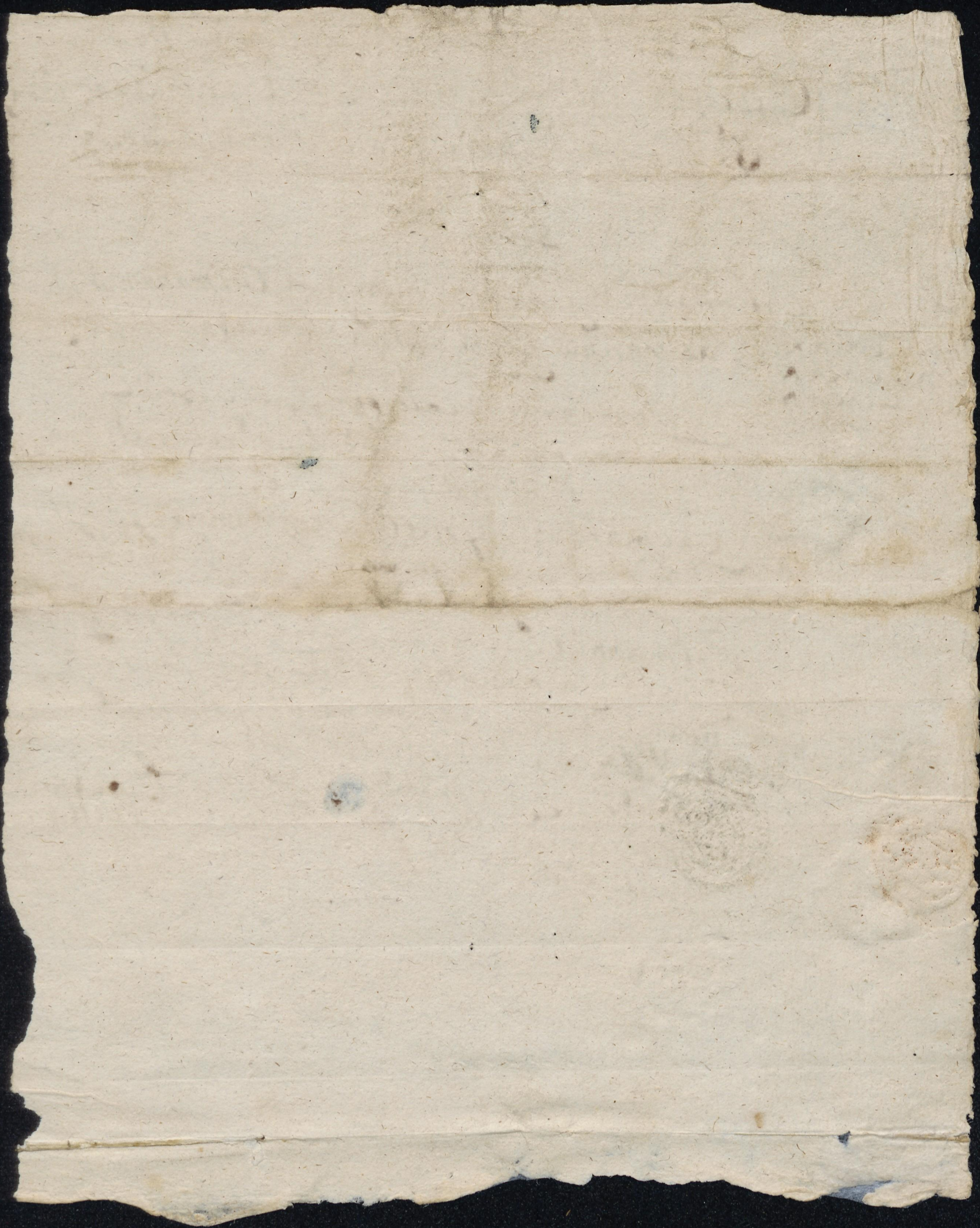
Solutio.

Calmannus fueram: nunc sum Calmannus: at idem
Calmannus, si sit culpa fatenda mihi.

CALCMAN.
CA. CMAN.
CAL. MAN.

Calmannus, calceger, quia credit
se ad domum Dei edificandam calcem
cum operis alijs gestare.
Calmannus, Graece Coprianus, quasi
κόπριος & κοπριανός: quasi sit
Coprianus secundus.
Calmannus, calvus, quales semper
Fiaci sacerdotes. Et hic sacra
penitentiam putabat Calceger. Al-
lusio vero ad proverbium ver-
naculum, *Sy contra* ^{causam} *at* ^{pro} *tra-*
tractatio ab ijs, qui ^{prae} *certant* ^{postea} *capillis*
evellendis.

Hug. 37.



Vossij. mayo 642

Sub persona Auli Absgi,
sive, ut haberi mavult,
Auli Pneumatici.

2.

Aulus eram, sed nunc Aulus vocor. Accipe causam
Carnalis fueram: nunc ero Pneumaticus.

Tibia, carnis opus. Verum aulos tibia Graijs.

Spiritus est aulos. Spirituale placet.

In eundem ad Nobilissimum Equitem,
Constantinum, Zulichemum suum de
Scripturas jactat, quas non intelligit, Aulus,

Sive Aulum malis dicere, sive Absgum.
Pneumaticus factus nostris resonantibus tepulis
Orgia, mollis aul non nisi carnis opus.

Quid ratione pares Aulo contendere contra?

Nil, Zulicheme, salis, nil rationis habet.

Organa sic horret, solius nominis ergo

Odisse ut credant organum Aristotelis.

Hug. 37.

